O promenadă de familie Paris – Bucureşti

(Grigore Constantinescu – 18 iunie 2012)

Soliști ai Filarmonicii George Enescu și muzicieni români stabiliți în Franța s-au întâlnit pe scena Ateneului Român pentru a le propune melomanilor o „Promenadă muzicală de la Paris la Bucureşti". Repertorial, programul era alcătuit din vizite virtuale ale compozitorilor contemporani cu Enescu, vizitând acum România. Interpreții erau, din partea francofonă, violonistul Fernand Iaciu, soprana Micaela Mingheraş-Couture, iar din partea gazdelor pianiștii Andrei Licareț și Horia Maxim, flautistul Ionuț Bogdan Ștefănescu, clarinetistul Horia Maxim.

Evenimentul a fost organizat de Filarmonica „George Enescu" în parteneriat cu Institutul Cultural Român. Relațiile dintre aceşti muzicieni sunt multiple, începând cu profesorii bucureşteni cu care s-au format în perioada studenției la Conservatorul bucureștean printre care maeștrii George Manoliu, Arta Florescu, Viniciu Moroianu, Dana Borșan, Ioan Cudalbu, Valeriu Bărbuceanu etc.

Nu este inutil să comentăm aliajele stilistice și de personalități componistice selectate drept componente ale programului. Fireşte, numele lui George Enescu a deschis „parada" cu **Cantabile și presto pentru flaut și pian**, **Suita op. 10 pentru pian**, literatura claviaturii adăugând **Clair de lune** de Debussy. Dintre romantici, am ascultat muzica lui Chausson – **Poemul pentru vioară** și a lui Saint Saëns – **Une flute invisible**, **Violons dans le soir**, impresioniștii au adăugat pagini semnate de Faure – **Fantasie**, Ravel – **Tzigane**, iar modernii o Sonată pentru clarinet și pian de Poulenc.

Plăcerea reîntâlnirilor, în diferite combinații de formații, a fost subliniată de interpretările elegante ale sopranei Michaela Mingheraş Couture, care a relaționat în piesele sale cu pianiștii, dar și cu flautul, vioara sau clarinetul, oferind o diversitate a ipostazelor timbrale.

Trebuie menționată abianța afectivă a concertului, dacă ținem seama că interpreții, aparținând cu aproximație aceleiași perioade de studii, și-au reîntâlnit colegii de generație, veniți să îi reasculte, reamintindu-și momente de altădată. Într-adevăr, deci, promenada aceasta s-a desfăşurat sub auspiciile unei autentice ambianțe familiale.